

116- Bai 116 The Forest People (Story)

116- Bai 116 The Forest People (Story).mp3

Colonel Wilbur and his wife Mary were flying over the **tropics** in their private plane. But suddenly the engine caught fire. It was impossible to **extinguish** the fire, so they were forced to land in the forest.

"What are we going to do?" said Mary. "Can you fix the plane?"

Wilbur said, "That's impossible. I am not a **technician**, and the plane is out of gasoline. We'll have to find help."

Wilbur and Mary walked through the forest. It was difficult to find a path through the trees. Mary even tore her dress on sharp thorns. Suddenly, they saw some huts and lots of **miniature** people, cooking and making weapons with **flint**.

"I'll ask them for help," said Wilbur.

"No! Don't go! They are **deformed!**" said Mary. "They'll **harass** us! They may have a **contagious** virus that will make us sick! We won't know how to **cure** it. We'll surely end up as **corpses!**"

Wilbur tried to persuade Mary to go to the forest people, but she refused to **integrate** with them. She had the **assumption** that the small people were dangerous. "Let's keep walking. We're sure to find someone sooner or later."

For three days, the couple searched, but they found no one who could help them in their **crisis**. It was uncomfortable, and they were hungry without any source of **nutrition**. Plus, the forest was filled with dangerous **beasts**. Finally, Mary agreed to return to the forest people.

When Wilbur and Mary arrived at the village, the forest people immediately welcomed them. They gave them bread made from **barely** to eat and a place to sleep. The next day, the forest people led Wilbur and Mary through the trees, and they **promptly** arrived at a small town. From there, they took a bus to the city where they found **an embassy**.

Mary was sorry that she had not trusted the forest people sooner. She learned the value of not **discriminating** against people who are different.

Colonel Wilbur and his wife Mary were flying over the **tropics** in their private plane. But suddenly the engine caught fire. It was impossible to **extinguish** the fire, so they were forced to land in the forest.

Đại tá Wilbur và vợ của ông ấy Mary đã bay qua vùng nhiệt đới trên chiếc máy bay riêng của họ. Nhưng đột nhiên động cơ bị cháy. Không thể dập tắt đám cháy, vì vậy họ buộc phải hạ cánh ở trong rừng.

"What are we going to do?" said Mary. "Can you fix the plane?"

"Chúng ta sẽ làm gì đây?" Mary nói. "Anh có thể sửa máy bay được không?"

Wilbur said, "That's impossible. I am not a **technician**, and the plane is out of gasoline. We'll have to find help."

Wilbur nói, "Điều đó là không thể. Anh không phải là kỹ thuật viên, và máy bay đã hết xăng. Chúng ta sẽ phải tìm kiếm sự giúp đỡ."

Wilbur and Mary walked through the forest. It was difficult to find a path through the trees. Mary even tore her dress on sharp thorns. Suddenly, they saw some huts and lots of **miniature** people, cooking and making weapons with stones. *Wilbur và Mary đi qua rừng. Rất khó để tìm thấy một con đường xuyên qua những cái cây. Đầm của Mary thậm chí còn bị xé trên những bụi gai nhọn. Đột nhiên, họ nhìn thấy một số túp lều và rất nhiều người thu nhỏ đang nấu ăn và vũ khí bằng đá lửa.*

"I'll ask them for help," said Wilbur.

"Anh sẽ nhờ họ giúp đỡ," Wilbur nói.

"No! Don't go! They are **deformed!**" said Mary. "They'll **harass** us! They may have a **contagious** virus that will make us sick! We won't know how to **cure** it. We'll surely end up as **corpses!**"

"Không! Đừng đi! Họ trông thật dị dạng!" Mary nói. "Họ sẽ quấy rối chúng ta! Họ có thể có vi-rút lây nhiễm sẽ làm chúng ta bị bệnh! Chúng ta sẽ không biết cách chữa nó. Chúng ta chắc chắn sẽ kết thúc như những xác chết!"

Wilbur tried to persuade Mary to go to the forest people, but she refused to **integrate** with them. She had the **assumption** that the small people were dangerous. "Let's keep walking. We're sure to find someone sooner or later."

Wilbur cố gắng thuyết phục Mary đi đến chỗ những người rừng, nhưng cô từ chối hòa nhập với họ. Cô ấy có một suy nghĩ rằng những người nhỏ bé rất nguy hiểm. "Hãy đi tiếp đi. Chúng ta chắc chắn sẽ sớm tìm thấy ai đó thôi."

For three days, the couple searched, but they found no one who could help them in their **crisis**. It was uncomfortable and they were hungry without any source of **nutrition**. Plus, the forest was filled with dangerous **beasts**. Finally, they agreed to return to the forest people.

Trong ba ngày, hai vợ chồng tìm kiếm, nhưng họ không tìm thấy ai có thể giúp họ trong cuộc khủng hoảng này. Họ không thoải mái, và họ đói mà không có bất kỳ nguồn dinh dưỡng nào. Thêm vào đó, khu rừng đầy những con thú nguy hiểm. Cuối cùng, Mary đồng ý trở lại với những người rừng.

When Wilbur and Mary arrived at the village, the forest people immediately welcomed them. They gave them bread made from **barely** to eat and a place to sleep. The next day, the forest people led Wilbur and Mary through the t and they **promptly** arrived at a small town. From there, they took a bus to the city where they found **an embassy**.

Khi Wilbur và Mary đến làng, những người rừng liền chào đón họ. Họ cho hai vợ chồng bánh mì đủ ăn và chỗ để ngủ. Ngày hôm sau, những người rừng dẫn Wilbur và Mary qua những cây cối, và họ nhanh chóng đến một thị trấn nhỏ. Ở chỗ đó, họ bắt xe buýt đến thành phố và tìm một đại sứ quán.

Mary was sorry that she had not trusted the forest people sooner. She learned the value of not **discriminating** against people who are different.

Mary lấy làm tiếc vì cô đã không tin tưởng vào những người rừng sớm hơn. Cô đã học được giá trị của việc không biệt đối xử với những người khác nhau.